

Sygn. akt II CSK 580/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku E. Spółki Akcyjnej w G.

przy uczestnictwie G. P. i I. P.

o stwierdzenie zasiedzenia służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 lutego 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 9 maja 2016 r., sygn. akt VII Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
oddala wniosek wnioskodawcy o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 maja 2016 r. Sąd Okręgowy w K. na skutek apelacji wnioskodawcy zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w K. i stwierdził nabycie przez wnioskodawcę przez zasiedzenie służebności przesyłu w zakresie szczegółowo określonym w jego sentencji.

W skardze kasacyjnej wniesionej przez uczestników postępowania G. P. i I. P. skarżący uzasadniali wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Chodzi więc o zagadnienie prawne, które będzie miało znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia konkretnej skargi kasacyjnej lecz także dla praktyki sądowej w ogólności. Dla wykazania takiej jego kwalifikacji skarżący powinien określić treść i zakres zagadnienia prawnego oraz przytoczyć wyczerpujące argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen i wątpliwości związanych z rozumieniem, czy stosowaniem przepisów prawa, których zagadnienie dotyczy i wskazać czy były one już przedmiotem wypowiedzi judykatury.

Wymogów tych nie spełnia wniosek o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie zagadnienie prawne już z tej przyczyny, że zagadnienia tego nie precyzuje.

Brak szerszego uzasadnienia, podnoszonej w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, rozbieżności w wykładni prawa występującej w orzecznictwie sądów, obejmującego analizę wskazanych w nim wyroków także pod kątem podobieństwa stanów faktycznych, w których zapadły, pozbawia ten wniosek w zakresie opartym na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. skuteczności.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Dotyczy to takiego orzeczenia, które w sposób widoczny już na pierwszy rzut oka narusza porządek prawny w praworządnym państwie.

Oceny takiej nie uzasadnia powołanie się przez skarżących na zarzut naruszenia art. 321 k.p.c., nie poparte jednak uzasadnieniem jego kwalifikowanego charakteru w sytuacji, gdy same zarzuty skargi na tym etapie postępowania nie podlegają właściwemu dla jej rozpoznania merytorycznemu badaniu i nie stanowią podstawy tej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Oddaleniu podlegał spóźniony, a przez to bezskuteczny wniosek E. S.A w G. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną, wniesionej po upływie terminu określonego w art. 398⁷ § 1 k.p.c.

jw

I.n